

- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, πληρούται η απαίτηση περί καθορισμού των πραγματικών περιστατικών βάσει αντικειμενικών περιστατικών όταν, στο πλαίσιο διαδικασίας κατά την οποία η φορολογική αρχή εκτιμά ότι η οικονομική σχέση μεταξύ του επιθυμούντος να ασκήσει το δικαίωμα προς [έκπτωση του ΦΠΑ] υποκειμένου στον φόρο και του υπεργολάβου του στερείται λογικής βάσεως και είναι αδικαιολόγητη, η αρχή αυτή στηρίζει την εν λόγω διαπίστωση αποκλειστικώς και μόνο στη μαρτυρία μέρους των εργαζομένων του υπεργολάβου, χωρίς να καθορίσει σύμφωνα με αντικειμενικά πραγματικά περιστατικά τα χαρακτηριστικά της αποτελούσας το αντικείμενο της συμβάσεως οικονομικής δραστηριότητας, τις συγκεκριμένες περιστάσεις της και το οικείο οικονομικό πλαίσιο, και χωρίς προηγούμενη ακρόαση των περιβαλλόμενων με αποφασιστικές εξουσίες διευθυντών του υποκειμένου στον φόρο και των υπεργολάβων επιχειρήσεων που αποτελούν μέρος της αλυσίδας και, στην περίπτωση αυτή, είναι, αφενός, κρίσιμο εάν ο υποκείμενος στον φόρο ή τα μέλη της αλυσίδας είναι σε θέση να εκπληρώσουν τις παροχές και, αφετέρου, αναγκαία η παρέμβαση εμπειρογνώμονα ως προς το ζήτημα αυτό;
- 4) Συνάδει προς τις κρίσιμες διατάξεις της οδηγίας 2006/112 σχετικά με [την έκπτωση του ΦΠΑ] και την αρχή της φορολογικής ουδετερότητας εθνική ερμηνεία και πρακτική κατά τις οποίες, σε περίπτωση κατά την οποία πληρούνται οι υλικές και τυπικές προϋποθέσεις [για την έκπτωση του ΦΠΑ] και έχουν ληφθεί τα [ευλόγως] αναμενόμενα μέτρα, η φορολογική αρχή, βασιζόμενη σε περιστάσεις που, σύμφωνα με αποφάσεις του Δικαστηρίου, δεν δικαιολογούν [την άρνηση αναγνώρισεως του δικαιώματος προς έκπτωση του ΦΠΑ] και δεν είναι αντικειμενικές, θεωρεί αποδεδειγμένη τη φορολογική απάτη και δεν αναγνωρίζει το δικαίωμα [προς έκπτωση του ΦΠΑ], για τον λόγο απλώς και μόνον ότι οι περιστάσεις αυτές απαντούν στο σύνολό τους σε έναν αρκετά μεγάλο αριθμό από τα ελεγχθέντα μέλη της εντοπιθείσας αλυσίδας;

(¹) Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 23 Αυγούστου 2019 η Sigrid Dickmanns κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 11 Ιουνίου 2019 στην υπόθεση T-538/18, Sigrid Dickmanns κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-631/19 P)

(2020/C 95/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Sigrid Dickmanns (εκπρόσωπος: H. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (έκτο τμήμα) με διάταξη της 5ης Φεβρουαρίου 2020 απέρριψε την αίτηση αναίρεσεως και έκρινε ότι η ηττηθείσα διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 4 Σεπτεμβρίου 2019 — BAKATI PLUS Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Υπόθεση C-656/19)

(2020/C 95/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: BAKATI PLUS Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.

Καθής: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνάδει προς το άρθρο 147 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας ⁽¹⁾ (στο εξής: οδηγία περί ΦΠΑ), η πρακτική κράτους μέλους να ταυτίζει την έννοια των «προσωπικών αποσκευών», η οποία αποτελεί βασικό εννοιολογικό στοιχείο των παραδόσεων αγαθών σε αλλοδαπούς ταξιδιώτες που απαλλάσσονται από τον φόρο προστιθέμενης αξίας, με την έννοια των προσωπικών ειδών που χρησιμοποιείται στη Σύμβαση που αφορά τις τελωνειακές διευκολύνσεις για τον τουρισμό, η οποία συνήφθη στη Νέα Υόρκη στις 4 Ιουνίου 1954, και στο πρόσθετο πρωτόκολλο αυτής, και με την έννοια των «αποσκευών», η οποία ορίζεται στο άρθρο 1, σημείο 5, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/2446 της Επιτροπής, για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 952/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, όσον αφορά λεπτομερείς κανόνες σχετικούς με ορισμένες από τις διατάξεις του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο προηγούμενο προδικαστικό ερώτημα, πώς πρέπει να οριστεί η έννοια των «προσωπικών αποσκευών» του άρθρου 147 οδηγίας περί ΦΠΑ, δεδομένου ότι η εν λόγω οδηγία δεν παρέχει ορισμό του όρου; Συνάδει προς τις διατάξεις του δικαίου της Ένωσης η εθνική πρακτική βάσει της οποίας οι φορολογικές αρχές κράτους μέλους λαμβάνουν υπόψη αποκλειστικά τη «συνήθη έννοια των όρων»;
- 3) Έχουν τα άρθρα 146 και 147 της οδηγίας περί ΦΠΑ την έννοια ότι, όταν υποκείμενος στον φόρο δεν δικαιούται να ζητήσει την απαλλαγή για παραδόσεις αγαθών σε αλλοδαπούς ταξιδιώτες βάσει του άρθρου 147 της εν λόγω οδηγίας, πρέπει να εξετάζεται αν, ενδεχομένως, τυγχάνει εφαρμογής η απαλλαγή για παραδόσεις αγαθών προς εξαγωγή βάσει του άρθρου 146 της ίδιας οδηγίας, έστω και αν παραλείφθηκαν οι τελωνειακές διαδικασίες οι οποίες προβλέπονται στον ενωσιακό τελωνειακό κώδικα και στην κατ' εξουσιοδότηση νομοθεσία;
- 4) Εάν στο προηγούμενο προδικαστικό ερώτημα δοθεί η απάντηση ότι, οσάκις δεν τυγχάνει εφαρμογής η απαλλαγή για τους αλλοδαπούς ταξιδιώτες, η πράξη μπορεί να τύχει απαλλαγής από τον ΦΠΑ ως παράδοση προς εξαγωγή, μπορεί στην περίπτωση αυτή να χαρακτηριστεί η δικαιοπραξία ως παράδοση αγαθών προς εξαγωγή απαλλασσόμενη από τον ΦΠΑ παρά τη ρητώς δηλωθείσα αντίθετη πρόθεση του πελάτη κατά την πραγματοποίηση της παραγγελίας;
- 5) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο τρίτο και στο τέταρτο προδικαστικό ερώτημα, σε περίπτωση όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, στην οποία ο εκδότης του τιμολογίου γνώριζε, κατά την παράδοση των αγαθών, ότι αυτά αποκτήθηκαν με σκοπό τη μεταπώληση, πλην όμως ο αλλοδαπός αγοραστής επιθυμούσε παρ' όλα αυτά να τα μεταφέρει εκτός του εδάφους υπό το καθεστώς περί αλλοδαπών ταξιδιωτών, και επομένως ο εκδότης του τιμολογίου ενήργησε κακόπιστα συμπληρώνοντας το έντυπο αίτησης επιστροφής του φόρου που προβλέπεται στο πλαίσιο του εν λόγω καθεστώτος και επιστρέφοντας, λόγω απαλλαγής για τους αλλοδαπούς ταξιδιώτες, τον φόρο προστιθέμενης αξίας επί των εκροών στον αγοραστή, συνάδει προς τα άρθρα 146 και 147 της οδηγίας περί ΦΠΑ και προς τις αρχές του δικαίου της Ένωσης περί φορολογικής ουδετερότητας και αναλογικότητας η πρακτική κράτους μέλους βάσει της οποίας η φορολογική αρχή αρνείται την επιστροφή του εσφαλμένως δηλωθέντος και καταβληθέντος φόρου λόγω παραδόσεων αγαθών σε αλλοδαπούς ταξιδιώτες, χωρίς να χαρακτηρίζει τις εν λόγω πράξεις ως παραδόσεις αγαθών προς εξαγωγή και χωρίς να προβαίνει στην αντίστοιχη διόρθωση, καίτοι δεν αμφισβητείται ότι τα αγαθά μεταφέρθηκαν εκτός Ουγγαρίας ως αποσκευές ταξιδιωτών;

⁽¹⁾ ΕΕ 2006, L 347, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 27 Σεπτεμβρίου 2019 — Boehringer Ingelheim RCV GmbH & Co. KG Magyarországi Fióktelepe κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Υπόθεση C-717/19)

(2020/C 95/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Boehringer Ingelheim RCV GmbH & Co. KG Magyarországi Fióktelepe

Καθής: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága